

V Praze dne: 17. 9. 2018
Č. j.: 124858/2018/KUSK
Spisová značka: SZ 057139/2018/KUSK ÚSŘ/AB
Vyřizuje: Brůčková / 257 280 935

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na podkladě odvolání, které dne 4. 4. 2018 podali Petr Mucha, Na Hačálce 193, 251 01 Tehov, Vladimíra Muchová, Na Hačálce 193, 251 01 Tehov, Ing. Petr Horký, Na Hačálce 201, 251 01 Tehov, Matyáš Del Campo, Na Hačálce 203, 251 01 Tehov, Petr Pražák, Na Hačálce 200, 251 01 Tehov, Ivana Pražáková, Na Hačálce 200, 251 01 Tehov, Ondřej Valenta, Na Hačálce 197, 251 01 Tehov, Michaela Valentová, Na Hačálce 197, 251 01 Tehov, Jan Pilař, Na Hačálce 195, 251 01 Tehov, Mgr. Alexandra Pilařová, Na Hačálce 195, 251 01 Tehov, Petr Svoboda, Na Hačálce 194, 251 01 Tehov, Klára Svobodová, Na Hačálce 194, 251 01 Tehov (dále jen „odvolatelé“), rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

Rozhodnutí č. j. 6405/2017-MURI/OSÚ/00617, spis. zn. 68903/2013/Čv ze dne 17. 2. 2018, které vydal Městský úřad Říčany, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jímž byla Renatě Nitrové, nar. 3. 11. 1966, Na Hačálce 241, 251 01 Tehov, kterou zastupuje Mgr. Petr Mikysek, advokát, Boleslavská 2178/13, Praha, umístěna stavba plotu (dále jen „stavba“), na pozemku parc. č. 431/61 v katastrálním území Tehov u Říčan, **se ruší a věc se vrací k novému projednání** stavebnímu úřadu.

Odůvodnění

Stavební úřad vydal dne 17. 2. 2018 pod č. j. 6405/2017-MURI/OSÚ/00617, spis. zn. 68903/2013/Čv výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatelé podali odvolání, které po lhůtě doplnili. V doplnění odvolání, na které odvolací správní orgán nahlíží jako na vyjádření účastníka řízení, podrobně rekapituluje celý průběh řízení. Následně uvádějí (zkráceně), že argumentaci stavebníka o narušení jeho

bezpečnosti a užívání předmětné přední části pozemku parc. č. 431/61 v katastrálním území Tehov u Říčan směrem do ulice jinými osobami, považují za naprosto účelovou a vedenou snahou za každou cenu odůvodnit oprávněnost svého záměru. To i přesto, že na této straně místní komunikace na pozemku parc. č. 431/41 v katastrálním území Tehov u Říčan není chodník a je tak omezen přístup veřejnosti. Pokud jde o stavebním úřadem nezhodnocený důkaz „expertizním posudkem“, předloženým žadatelem v průběhu původního odvolacího řízení, nemůže se dle jejich názoru jednat o nějaký nezávislý posudek. Byl na objednávku žadatele zpracován Ing. arch. Katarínou Greco, která je nejen v příbuzenském poměru k dřívější právní zástupkyni žadatele, ale hlavně se jedná o osobu, která je autorem dokumentace stavby. Tudíž o nějaké nezávislosti lze jen stěží hovořit. Zpracovatelka posudku zcela zjevně porovnává neporovnatelné, když porovnává výstavbu v centrální části lokality Hačálka v souběžných ulicích K Lesu a Na Hačálce s výstavbou v okrajové části v ulici Pod Loukou, kde se však z architektonického a urbanistického hlediska nachází zcela odlišná výstavba. Nejedná se přitom o přímo sousedící výstavbu, tudíž nelze charakter jednotlivých rodinných domů jak z architektonického, tak ani urbanistického hlediska srovnávat. Pokud žadatel v průběhu řízení odkazoval na fotodokumentaci obsaženou v „Expertizním posudku“, považují odvolatelé za nezbytné zdůraznit, že fotodokumentace je v tomto posudku poskládána nesourodě, zachycující různé objekty tak, aby tento posudek splnil svůj účel, tzn. zdůraznil tvrzenou nekompaktnost a nesourodost lokality. Z tohoto důvodu odvolatelé předkládají snímek ulice K Lesu a dále ulice Na Hačálce, ze kterých je patrná jednotnost území v uvedených částech lokality Hačálka a jednotnost výstavby v tomto území s prvky limitované individualizace tak, aby byl zachován celkový ráz a urbanistická koncepce tohoto území. Pokud se dále jedná o tvrzení žadatele, opřené o „expertizní posudek“ že území, v němž se rodinný dům č. p. 241 a pozemky parc. č. st. 570 a parc. č. 431/61 v katastrálním území Tehov u Říčan nacházejí, tvoří urbanistický ani estetický komplex, neboť se jedná o průměrný až podprůměrný developerský projekt, u něhož by jakákoli ochrana takového uspořádání byla nelogická, považují odvolatelé za nezbytné uvést, že jim není vůbec jasné, z jakého důvodu si vůbec žadatel pořizoval rodinný dům v lokalitě Hačálka.

Přitom lokalita Hačálka, centrální část představovaná ulicí K Lesu a s ní rovnoběžnou částí ulice Na Hačálce představují urbanisticky i architektonicky kompaktní území a celkové pojetí projektu v tomto území má výrazně jednotící prvky, byť je v rámci předem stanovených mezí ponechán jednotlivým vlastníkům prostor pro individualizaci. Jedním z těchto jednotících prvků, které spojují charakter jednotlivých rodinných domů v této lokalitě, je nejen charakteristické natočení osy rodinných domů v porovnání s osou uličního řadu, ale rovněž i charakteristická jednotná linie oplocení v přední části směrem do ulice, a to nejen z pohledu materiálového a výškového, ale zejména z pohledu tvaru linie tohoto oplocení.

Stavební úřad proto dle názoru odvolatelů v původním rozhodnutí ze dne 7. 1. 2014 č.j. 1397/2014-MURI/OSÚ/00617 postupoval v souladu s ustanovením § 90 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), podle kterého platí, že v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s cíli o úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, přičemž dle názoru odvolatelů naprosto správně vyhodnotil dvě proti sobě stojící hodnoty, když na straně jedné je tu vlastnické právo žadatele a jeho ochrana daná jednak ústavněprávními a jednak zákonnými a na

straně druhé je zde obecný zájem na vytváření urbanisticky a architektonicky kompaktních území, a dospěl k závěru, že požadavky dané ustanovením § 90 písm. b) stavebního zákona v daném případě převažují. Ačkoli odvolatelé souhlasí s tím, že právo vlastnit majetek je ústavně garantovaným právem požívajícím ochrany jak na úrovni ústavněprávní, tak i na úrovni zákonné, neznamená to, že by tento ústavní princip převažoval nad jinými principy. Argumentace žadatele favorizující právo vlastnit majetek a od něj odvozené právo jej užívat a nakládat s ním by ve svém důsledku vedla až k absurdním závěrům o tom, že vlastně nikdo nemůže vlastníka omezovat v tom, jakým způsobem užívá svůj majetek či s ním nakládá. Nadto, akceptace argumentace žadatele spočívající v tom, že vlastnické právo žadatele má v podstatě vždy přednost, by ad absurdum vedla k závěru, že vždy převládá vlastnické právo jedince a jeho ochrana před obecným zájmem na udržování charakteru a celistvosti území; to by však vedlo ke zcela absurdnímu závěru, že by si naprosto každý mohl stavět, co chce a kde chce. Přitom právě z tohoto důvodu existuje územní plánování tak, aby tento obecný zájem byl zachován a nedocházelo k chaotické a územně nesouladné výstavbě. Žadatelem odkazované, ustanovení čl. 11 Listiny základních práv a svobod zdůrazňuje reciproční princip, podle něhož vlastnictví zavazuje a nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Tímto je na ústavní úrovni limitován výkon vlastnických práv tak, aby nedocházelo k jeho zneužití na úkor druhých nebo v rozporu se zákonem chráněným obecným zájmem. Tento ústavní limit se pak přenáší mimo jiné i do omezení vyplývajících ze stavebního zákona, například právě v omezení při umisťování staveb v území. Je tedy plně v souladu jak se zákonem, tak i ústavními principy, pokud je v konkrétním jednotlivém případě upřednostněn obecný zájem chráněný zákonem před výkonem vlastnického práva.

Stavebním úřadem dovozovaný závěr o tom, že z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2016 č.j. 48 A 31/2014-60 vyplývá, že individuální zájem žadatele na ochranu vlastnictví převažuje nad veřejným zájmem na zachování architektonického a urbanistického rázu a koncepce okolní výstavby a daného území je pak v kontextu výše uvedeného evidentně nesprávný a absurdní. Stavební úřad namísto toho, aby se řídil pokyny udělenými mu odvolacím orgánem, interpretoval právní závěry, k nimž dospěl Krajský soud ve svém rozsudku ze dne 18. 8. 2016 č.j. 48 A 31/2014-60; nutno však konstatovat že se jedná o interpretaci nesprávnou a do značné míry též svéráznou. Jako celek je pak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože z něj nevyplývají žádné úvahy stavebního úřadu, které v rámci posuzování žádosti žadatele učinil. Nadto se pak vůbec neřídil pokyny danými mu odvolacím orgánem, ačkoli tyto pokyny pro něj byly závazné.

Odvolatelé proto s ohledem na výše uvedené konstatují, že napadené rozhodnutí trpí zásadními vadami, které způsobují jeho nezákonnost. Dále mají za to, že stavba nesplňuje podmínky vyplývající z ustanovení § 90 stavebního zákona, především pak podmínku upravenou s ustanovení § 90 písm. b) stavebního zákona spočívající v nutnosti souladu stavby „s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území“. Proto navrhují, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání, případně změnil tak, že žádost žadatele o umístění stavby se zamítá.

Stavební úřad vyrozuměl podle § 86 odst. 2 správního řádu všechny účastníky řízení, aby se vyjádřili k podanému odvolání. Této možnosti využila žadatelka prostřednictvím svého právního zástupce a uvedla, že

k podání sousedů by nemělo být přihlíženo. Dále konstatuje, že odvolání musí obsahovat mj. údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo. Nic takového odvolání neobsahuje. K pozdě podanému odůvodnění nelze přihlížet, protože nic takového správní řád nepřipouští. Následně předal stavební úřad spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. U odvolacího správního orgánu byl spis evidován dne 7. 5. 2018.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Rozhodnutí ve výše uvedené věci je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatelé byli účastníky řízení vedeného u prvoinstančního orgánu, odvolání je tedy přípustné. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolatelům oznámeno dne 20. 3. 2018 a odvolání bylo u správního orgánu podáno dne 3. 4. 2018, odvolání je proto včasné. Jeho doplnění bylo podáno po lhůtě.

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán.

Podle ustanovení § 82 odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. **Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.** Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a zjistil, že závěr soudu, jak na něj stavební úřad odkazuje ve svém rozhodnutí, není ve zmiňovaném rozsudku uveden, tak jak tvrdí stavební úřad. Napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněné a tím je nepřezkoumatelné.

Z předloženého spisového materiálu plyne, že dne 16. 9. 2013 podala žadatelka žádost o vydání územního souhlasu ke stavbě. Dne 16. 10. 2013 stavební úřad vydal usnesení o projednání záměru v územním řízení, protože záměr nesplňoval podmínky pro vydání souhlasu - žádost neobsahovala souhlasy osob, které jsou vlastníky mezujících pozemků nebo staveb na nich. Uvedeným dnem bylo zahájeno územní řízení. Stavební úřad zahájení řízení oznámil dotčeným orgánům, účastníkům řízení, veřejnosti a k projednání žádosti nařídil veřejné ústní jednání.

Stavební úřad poté rozhodnutím dne 7. 1. 2014 č.j. 1397/2014-MURI/OSÚ/00617 žádost zamítl. Žadatelka podala proti zamítavému rozhodnutí odvolání. Odvolací správní orgán rozhodnutí stavebního úřadu změnil v části výroku, kde upřesnil zákon, podle kterého je žádost zamítnuta a ve zbytku jej potvrdil (rozhodnutí ze dne 13.6.2014 č.j. 087610/2014/KUSK spis. zn SZ 073535/2014/KUSK REG/Mz). Žadatelka podala proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu správní žalobu k soudu. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 18. 8. 2016 č.j. 48 A 31/2014-60 rozhodnutí odvolacího správního orgánu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Krajský

soud v Praze se zabýval ochranou architektonických a urbanistických hodnot v území, kde uvedl, že je rozhodnutí odvolacího orgánu nepřezkoumatelné.

Následně odvolací správní orgán svým rozhodnutím ze dne 21. 9. 2016 SZ 127249/206/KUSK REG/Bu č.j. 137020/2016/KUSK zamítavé rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. V tomto rozhodnutí odvolací správní orgán mj. uvedl, že při projednávání záměru orgány posuzovaly záměr pouze podle § 90 písm. b) stavebního zákona a opomněly další písmena daného paragrafu. A to především požadavky prováděcích právních předpisů ke stavebnímu zákonu a ochranu práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Zkonstatoval, že podle § 7 vyhl. č. 268/2009 Sb, o technických požadavcích na stavby, nesmí oplocení pozemku omezovat rozhledové pole sjezdu připojujícího stavbu na pozemní komunikaci a dále provedení oplocení pozemku nesmí ohrožovat bezpečnost osob a účastníků silničního provozu. Žadatelka žádá o posunutí oplocení na hranici svého pozemku, tedy přímo k vozovce (v místě se nenachází chodník, oplocení má být dřevěné s mezerami 1 cm, výška 180 cm, brána u vjezdu nesená). K rozhledovému poli a k bezpečnostnímu odstupu dopravního prostoru by se měl vyjádřit silniční správní úřad, k bezpečnosti silničního provozu Policie ČR. Podle dokumentace se má posunout stávající el. sloupek o cca 4 m. Tím dojde k zásahu do elektrického kabelového vedení. Ve spise se nenachází stanovisko správce sítě, za jakých podmínek a kdo bude posun realizovat. Těsně vedle hranice odvolatelky je zakreslena další síť, která není v legendě označena. Jedná se pravděpodobně o plynovod. Není zřejmé, zda oplocení nebude zasahovat do jeho ochranného pásma. Vyjádření správce této sítě spis opět neobsahuje.

Dále odvolací správní orgán tehdy uvedl, že součástí odvolání byl expertní posudek od ing. arch. Kataríny Greco, který byl objednán zástupkyní odvolatelky JUDr. Zuzanou Greco a týkal se posouzení urbanistického a estetického hlediska. Ve zhodnocení a závěru tohoto posudku je uvedeno, že žadatelka se snaží zajistit plné využití vlastního pozemku, zamezení přístupu k velkým proskleným částem na fasádě, zvýšení bezpečnosti, možnost ozelenění. Návrh z architektonicko urbanistického hlediska není výrazným zásahem do vzhledu celkové zóny. Nové oplocení ve stejném materiálovém provedení jako původní, jen v mírně jiné poloze, nemá zásadní vliv na urbanistický koncept a na estetický vzhled dané zóny. Podle posudku se argumentace sousedů jeví jako velmi subjektivní a nevstřícná ke klientovi. K tomu odvolací správní orgán zkonstatoval, že i názor zpracovatelky posudku může být velmi subjektivní. Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán vracel věc k novému projednání, uložil stavebnímu úřadu, že je třeba, aby se zabýval i expertním posudkem a mj. zjistil, zda je v současné době přístup k „velkým proskleným částem na fasádě“ a zda je narušena bezpečnost.

Po vrácení spisového materiálu stavební úřad pokračoval v řízení, které vyústilo v nyní napadené rozhodnutí, kdy stavební úřad stavbu umístil. V odůvodnění uvedl, že v předchozím svém zamítavém rozhodnutí argumentoval konkurencí dvou ústavních hodnot, veřejného zájmu týkajícího se ochrany architektonického rázu okolní zástavby a ochrany vlastnictví s tím, že veřejný zájem (omezení vlastnického práva) v tomto případě převažuje. Rozsudkem ze dne 18. 8. 2016 č.j. 46 A 31/2014-60 byla však tato argumentace vyvrácena. Dále stavební úřad uvedl, že dle odvolacího správního orgánu měl zjišťovat, zda stavební záměr lze povolit z hlediska bezpečnosti provozu, ochrany energetických sítí, přičemž míra zásahu do estetického a architektonického rázu okolní zástavby byla již detailně prozkoumána a zjištěna v předchozích

fázích prvoinstančního řízení, stavební úřad k této otázce nemá co dodat a co dále zjišťovat. Pokud by totiž Krajský soud v Praze ve svém rozsudku považoval ochranu veřejného zájmu v daném území za dominantní, rozhodl by jinak. Pokud však převažuje ochrana vlastnictví, je v takovém případě v zásadě podružné, zda má žadatelka obavy o svoji bezpečnost. Vlastnictví je ústavní hodnota, v tomto smyslu by rovněž bylo absurdní vyzývat stavebníka, aby doplnil žádost o výše uvedená vyjádření a stanoviska. Těžko věřit tomu, že by případné zjištění, že přes předmětný pozemek vede nějaký kabel navíc nebo že do nějakých oken domu žadatelky lze stejně nahlížet i přes plot, mohlo posílit ochranu architektonického rázu v okolí.

K tomuto odůvodnění musí nyní odvolací správní orgán zkonstatovat, že je nejenom nepřezkoumatelné, ale plyne z něj, že stavební úřad vůbec nedostál pokynů odvolacího správního orgánu z jeho předcházejícího rozhodnutí.

Z rozsudku soudu č.j. 46 A 31/2014-60, kterým je odvolací správní orgán pro nové projednání vázán, stejně jako stavební úřad mj. plyne, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu může spočívat v nedostatku důvodů, anebo v jeho nesrozumitelnosti. Dále, že závěry výše citovaného posudku jsou v projednávané věci v některých ohledech rozporné se závěry stavebního úřadu, a proto není možné akceptovat obecný závěr žalovaného spočívající pouze v tom, že se ztotožňuje se závěry stavebního úřadu.

Stavební úřad nyní zkonstatoval, že míra zásahu do estetického a architektonického rázu okolní zástavby byla již detailně prozkoumána a zjištěna v předchozích fázích prvoinstančního řízení, stavební úřad k této otázce nemá co dodat a co dále zjišťovat. Lze uvést, že stavební úřad nedostál jak pokynů soudu, tak odvolacího správního orgánu. Jak plyne z výše uvedeného, stavební úřad v projednávané věci rozhodoval „rozdílně“, v tom případě vyvstává otázka, jaké zjištění z předchozích fází jeho prvoinstančního řízení má nyní na mysli. Odůvodnění je nepřezkoumatelné. Argumentace stavebního úřadu: *„Těžko věřit tomu, že by případné zjištění, že přes předmětný pozemek vede nějaký kabel navíc nebo že do nějakých oken domu žadatelky lze stejně nahlížet i přes plot, mohlo posílit ochranu architektonického rázu v okolí“*, je pak zcela nepřijatelná a zcela popírá ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, podle kterého v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.

Tzn., že je nutné dát odvolatelům zapravdu, že interpretace rozsudku uvedená stavebním úřadem není skutečně správná a přesná. Naopak v napadeném rozhodnutí absentuje postup, který byl jak soudem, tak odvolacím správním orgánem určen.

Protože vydáním napadeného rozhodnutí byl porušen § 90 odst. 1 stavebního zákona a § 3, § 68 správního řádu bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku uvedeno.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: Renata Nitrová, Bedřich Poslední, Jarmila Poslední, Mgr. Tomáš Potůček, Mgr. Sylva Potůčková, Petr Mucha, Vladimíra Muchová, Ing. Radovan Švajner, Jana Švajnerová, Arseniy Kuznetsov, Svitlana Kuzneyetsova, Ing. Petr Horký, Matyáš Del Campo, Vendula Del Campo, Václav Míša, Gabriela Míšová, Petr Pražák, Ivana Pražáková, František Zdražil, Martina Zdražilová, Ing. Boris Tománek, Ing. Jana Tománková, Ondřej Valenta, Michaela Valentová, Jan Pilař, Mgr. Alexandra Pilařová, Petr Svoboda, Klára Svobodová,

Tomáš Krupička, Zuzana Krupičková, Jaroslav Dědek, Gabriela Dědková, Ondřej Chýle, Mgr. Eva Chýleová, Miroslav Šuba, Pavel Hulák, Ilona Jezmasová Folprechtová, Mgr. Iva Fojta Polívková, Tomáš Fojta, Veronika Hornychová, Ing. Petr Vacek, Marek Plajner, Radek Horák, FALCO PRIM s.r.o., FALCO real s.r.o., Zbyšek Uhlík, Petra Uhlíková, David Huf, Daniela Hufová, obec Tehov.

Po vrácení spisového materiálu stavební úřad znovu posoudí žádost zejména ve smyslu míry zásahu do estetického a architektonického rázu okolní zástavby, zjistí skutečný stav věci i ve smyslu dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, následně bude pokračovat v řízení a po novém projednání věci vydá rozhodnutí, které bude mít náležitosti § 68 správního řádu.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Alena Brůčková
odborný referent
otisk úředního razítka

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.

Obdrží

účastníci řízení (dodejky)

Mgr. Petr Mikysek, advokát, IDDS: maya45q

místo podnikání: Boleslavská č.p. 2178/13, Vinohrady, Praha

zastoupení pro: Renatu Nitrovou, Na Hačálce 241, 251 01 Tehov

Obec Tehov, IDDS: de8awzw

sídlo: Panská č.p. 107, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy

Petr Mucha, Na Hačálce č.p. 193, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Vladimíra Muchová, Na Hačálce č.p. 193, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Ing. Petr Horký, Na Hačálce č.p. 201, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Matyáš Del Campo, Na Hačálce č.p. 203, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Petr Pražák, Na Hačálce č.p. 200, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Ivana Pražáková, Na Hačálce č.p. 200, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Ondřej Valenta, Na Hačálce č.p. 197, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Michaela Valentová, Na Hačálce č.p. 197, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Jan Pilař, Na Hačálce č.p. 195, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Mgr. Alexandra Pilařová, Na Hačálce č.p. 195, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Petr Svoboda, Na Hačálce č.p. 194, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy
Klára Svobodová, Na Hačálce č.p. 194, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy

- účastníci územního řízení uvedení v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou
(majitelé pozemku parc. č. 431/41, 431/62, 431/60, 431/78, 1122, stp. č. 569 a 571)

Dále se doručuje k vyvěšení a s žádostí o sdělení data vyvěšení a sejmutí:

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor kanceláře ředitele - vývěska, Zborovská č.p. 81/11, 150 00 Praha 5
Obecní úřad Tehov, IDDS: de8awzw

sídlo: Panská č.p. 107, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy

Městský úřad Říčany, IDDS: skjbfwd

sídlo: Masarykovo náměstí č.p. 53/40, 251 01 Říčany u Prahy

Ostatní:

MěÚ Říčany, stavební úřad, IDDS: skjbfwd

sídlo: Masarykovo náměstí č.p. 53/40, 251 01 Říčany u Prahy

Co: spis KÚ